

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ भानुमंतं कलिगालजं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

यथेन्द्रस्य महाराजमहत्यादैत्यसेनया ॥ तस्य सैन्यस्य संग्रामे युध्यमानस्य भारत ॥ ११ ॥ बभूवसुमहान्शब्दः सागरस्येव गर्जतः ॥ अन्योन्यं स्मृतदायो धाविक
र्षतो विशांपते ॥ १२ ॥ महीं चक्रुश्चितां सर्वां शशलोहितसन्निभां ॥ योधांश्च स्वान्परांश्चापि नाभ्यजानन् जिघांसया ॥ १३ ॥ स्वानप्याददते स्वाश्च शूराः परमदु
र्जयाः ॥ विमर्दः सुमहानासीदल्पानां बहुभिः सह ॥ १४ ॥ कलिंगैः सह चेदीनां निषादैश्च विशांपते ॥ कृत्वा पुरुषकारं तु यथाशक्ति महाबलाः ॥ १५ ॥ भीमसेनं प
रित्यज्य संन्यवर्तत चेदयः ॥ सर्वैः कलिंगैरासन्नः सन्निवृत्तेषु चेदिषु ॥ १६ ॥ स्वबाहुबलमास्थाय संन्यवर्तत पांडवः ॥ न च चालरथोपस्थाद्भीमसेनो महाबलः ॥
॥ १७ ॥ शितैरवाकिरद्वाणैः कलिंगानां वरूथिनीं ॥ कालिंगस्तु महेष्वासः पुत्रश्चास्य महारथः ॥ १८ ॥ शक्रदेव इति ख्यातोजघ्नतुः पांडवं शरैः ॥ ततो भीमो म
हाबाहुर्विधुन्वन् रुचिरंधनुः ॥ १९ ॥ योधयामास कालिंगं स्वबाहुबलमाश्रितः ॥ शक्रदेवस्तु समरे विस्तृजन् सायकान् बहून् ॥ २० ॥ अश्वान् जघान समरे भीमसे
नस्य सायकैः ॥ तं दृष्ट्वा विरथं तत्र भीमसेनमरिंदमं ॥ २१ ॥ शक्रदेवो भिदुद्रावशरैरवकिरन् शितैः ॥ भीमस्योपरिराजेंद्रशक्रदेवो महाबलः ॥ २२ ॥ ववर्ष शरव
र्षाणितपांते जलदो यथा ॥ हताश्वेतुरथेतिष्ठन् भीमसेनो महाबलः ॥ २३ ॥ शक्रदेवाय चिक्षेप सर्वशैक्याय सींगदां ॥ सतयानिहतो राजन् कालिंगतनयोरथा
त् ॥ २४ ॥ विरथः सहसूतेन जगाम धरणीतलं ॥ हतमात्मसुतं दृष्ट्वा कलिंगानां जनाधिपः ॥ २५ ॥ रथैरनेकसाहसैर्भीमस्यावारयद्दिशः ॥ ततो भीमो महावेगां
त्यक्त्वा गुर्वीमहागदां ॥ २६ ॥ निस्त्रिंशमाददे घोरं चिकीर्षुः कर्मदारुणं ॥ चर्मचाप्रतिमं राजन्नार्षभं पुरुषर्षभ ॥ २७ ॥ नक्षत्रैरर्धचंद्रैश्च शातकुंभमयैश्चितं ॥
कालिंगस्तु ततः क्रुद्धो धनुर्ज्यामवमृज्य च ॥ २८ ॥ प्रगृह्य च शरं घोरमेकं सर्पविषोपमं ॥ प्राहिणोद्भीमसेनाय वधाकांक्षी जनेश्वरः ॥ २९ ॥ तमापतंतं वेगेन प्रेरि
तं निशितं शरं ॥ भीमसेनो द्विधाराजंश्चिच्छेद विपुलासिना ॥ ३० ॥ उदक्रोशच्च संलृष्टस्त्रासयानो वरूथिनीं ॥ कालिंगो यततः क्रुद्धो भीमसेनाय संयुगे ॥ ३१ ॥
तो मरान् प्राहिणोच्छीघ्रं चतुर्दशशिलाशितान् ॥ तानप्राप्तान् महाबाहुः खगतानेव पांडवः ॥ ३२ ॥ चिच्छेद सहसाराजन्नसंभ्रांतो वरासिना ॥ निरुत्य तुरणे भी
मस्तो मरान्वै चतुर्दश ॥ ३३ ॥ भानुमंतं ततो भीमः प्राद्रवत्पुरुषर्षभः ॥ भानुमांस्तु ततो भीमं शरवर्षेण छादयन् ॥ ३४ ॥ ननाद बलवन्नादं नादयानो नभस्तलं ॥
न च तं मृषे भीमः सिंहनादं महाहवे ॥ ३५ ॥ ततः शब्देन महता विननादमहास्वनः ॥ तेन नादेन वित्रस्ता कलिंगानां वरूथिनी ॥ ३६ ॥